

tetsanerkendelse vil således den ansøger, der vælger at lade specialiteten registrere under fællesnavn med deraf følgende mindre konkurrencebegrænsning, have mulighed for forlængelse af registreringen af specialiteten under ændret navn, så længe betingelserne i § 73, stk. 4, er opfyldt. Vælger ansøgeren derimod registrering under særnavn, vil den heraf følgende stærkere beskyttelse som hovedregel bortfalde efter udløbet af 20 år.

I konsekvens af at registrering ifølge ændringsforslaget skal kunne ske på een gang for en periode på 20 år i stedet for lovforslagets periode på 10 år plus 2 gange 5 år, er det ved et nyt stk. 3 i § 81 pålagt sundhedsstyrelsen senest ved udløbet af 5 år fra det tidspunkt, en specialitet er optaget i registret, at underkaste specialiteten en fornyet bedømmelse af, om der i henhold til bestemmelserne i § 81, stk. 1, er grundlag for at slette specialiteten af registret, ved hvilken bedømmelse der påny tages stilling til navnespørgsmålet, idet betingelserne for fortsat godkendelse af særnavnet er, at den ved fremstillingen af specialiteten ydede indsats stadig må anses for særlig værdifuld for befolkningens lægemiddelforsyning.

Udvalget har i sine drøftelser af spørgsmålet om *grundfabrikation* været enig om, at dette begreb bør omfatte:

- 1) Fremstilling af et lægemiddel, der kræver en ved omfattende industriel indsats foretaget isolering, eventuel videregående rensning, af et organisk stof, som forekommer i naturprodukter af vegetabilsk eller animalsk oprindelse, f. eks. planter, herunder svampe, bakterier, dyriske organer, ekskretter o. lign. Det er uden betydning, om de anvendte organismer i det væsentlige forefindes i naturen, eller om de i det væsentlige fremskaffes ved avl eller dyrkning i landbrug eller industri.
- 2) En omfattende industriel syntese af et lægemiddel udfra almindeligt tilgængelige råstoffer.

I § 82, jfr. § 30, foreslås den ændring, at også en repræsentant for De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark skal medvirke som konsulent for sundhedsstyrelsen ved behandlingen af visse specialitetssager. For at opnå en yderligere

garanti ved afgørelsen af sager om priser på medicinske specialiteter foreslås det endvidere, at de af ministeren herom truffne afgørelser skal kunne forelægges domstolene til prøvelse.

Endelig foreslås § 84 om medicinske specialiteter, der lovligt er bragt i handelen før lovens ikrafttrædelse, ændret, således at reglerne herom er bragt i overensstemmelse med de regler, der skal gælde om fremtidige specialiteter. Dette gælder såvel med hensyn til adgangen til forlængelse af registrering som med hensyn til retten til at beholde særnavn.

I ændringsforslag nr. 43) til § 86 om lovens ikrafttrædelse foreslås den ændring, at kapitlet om afgift og tilskud til apoteker først skal træde i kraft den 1. januar 1957, således at der gives apotekerne en 2-årig overgangstid, forinden det nye afgiftssystem træder i kraft.

Ændringsforslag

til

forslag til lov om apotekervæsenet.

Af indenrigs- og boligministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 4.

1) I stk. 2 udgår ordene: „ved vinduesudstillinger eller“.

2) Som nyt punktum i stk. 3 indføjes: „Indenrigs- og boligministeren nedsætter et nævn, hvori pressen er repræsenteret, til at afgive indstilling til sundhedsstyrelsen i sager af denne art.“

Til § 5.

3) Som nyt punktum til stk. 2 tilføjes: „Indenrigs- og boligministeren giver meddelelse herom i statstidende, når han har givet et sådant samtykke.“

Til § 7.

4) Stk. 3 affattes således: „Ansøgninger om apotekerbevillinger forelægges et forfremmelsesråd på 2 medlemmer, hvoraf det ene vælges af apotekernes organisation og